

בתי הדין לעבודה

דמ 009872/00		בית דין א.לעבודה ת"א	
07/05/2001	תאריך:	כבוד השופטת לאה גליקסמן נ.צ. מר שמשון רוט נ.צ. מר צ'רטקוב פדרו מרכוס	בפני:

בעניין: עזב טארק

בעצמו

התובע

- נ ג ד -

חב ממן חב' לשירות כ"א בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד הימת יונס מחלקה הנתבעת
משפטית ממן שרותי כ"א

פסק דין

1. התובע תבע מהנתבעת סכומים אלה:

- א. שכר עבודה בגין חודש אוקטובר 2000 – 670 ₪.
- ב. שכר עבודה בעד שעות נוספות – 191 ₪.
- ג. דמי חגים בעד 15 ימי חג (בערך) – 1,800 ₪.
- ד. פדיון חופשה בעד 14.5 יום – 1,409 ₪.
- ה. דמי הבראה - 2484 ₪.
- ו. פיצויי פיטורים – 6,427 ₪.

2. בתחילת הדיון ביום 7.5.2001 הודיעה ב"כ הנתבעת כי הנתבעת מודה בכך שהתובע היה זכאי עם סיום עבודתו לשכר עבודה בעד 670 ₪, שכר עבודה בעד שעות נוספות 191 ₪, פדיון חופשה בעד 66 שעות (1052 ₪) וכן דמי הבראה בסך של 2,484 ₪. מסכום זה קיזזה הנתבעת סך של 1,785 ₪, בגין העובדה שהתובע לא נתן לה הודעה מוקדמת להתפטרותו.
3. לאחר ששמענו את עדויות הצדדים הסכימו הצדדים כי בית הדין יפסוק במחלוקת ביניהם גם לדין וגם לפשרה, בהתאם לסעיף 79א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984, על יסוד החומר שבתיק ועדויות הצדדים בפנינו.
4. לאחר ששקלנו את עדויות הצדדים ואת החומר שבתיק אנו קובעים כי הנתבעת חייבת לשלם לתובע סכומים אלה בגין תקופת עבודתו:
- א. שכר עבודה 10/2000 – 670 ₪.
- ב. גמול עבודה בעד שעות נוספות – 191 ₪.
- ג. פדיון חופשה – סך של 1,409 ₪.
- ד. דמי הבראה – סך של 2484 ₪.
5. אנו קובעים כי התובע לא הוכיח את תביעתו לדמי חגים. התובע לא פירט את ימי החג בהם לטענתו עבד ולא שולם לו שכר, ולא נסתרה טענת הנתבעת כי בעד שעות עבודה בימי חג קיבל התובע תשלום בשיעור של 150% משכר שעה רגילה, וכי התשלום נכלל בתלוש השכר במרכיב התשלום "שעות שבת". כך למשל, בבדיקת תלוש 4/2000, בו חל חג הפסח, מצאנו תשלום בעד ארבע שבתות ויומיים וחצי נוספים, כך שניתן להניח כי התשלום בעד 2.5 ימים הוא בגין חג הפסח. מכל מקום, על התובע היה לפרט את ימי החג בגינם הוא תבע תשלום, ובהעדר פירוט הוא הוכיח את תביעתו לדמי חג.
6. באשר לנסיבות סיום קשר העבודה: לא השתכנענו כי התובע התפטר בשל הרעה מוחשית בתנאי עבודה או נסיבות שבהן אין לדרוש ממנו להמשיך בעבודתו. נראה לנו, כי התובע תכנן מראש להתפטר במועד זה בגלל לימודיו. עם זאת, גם על פי הודאת הנתבעת, לא שולמו לו דמי הבראה שהגיעו לו, בניגוד להוראות צו ההרחבה. לכן, אנו פוסקים לו פיצויי פיטורים בסך של 500 ₪.

7. לענין הקיזוז בגין אי מתן הודעה מוקדמת: לא הוכח בוודאות שהתובע לא נתן לנתבעת הודעה מוקדמת, ולכן הנתבעת אינה רשאית לקזז מהסכומים המגיעים לתובע סכום כלשהו בגין אי מתן הודעה מוקדמת.
8. בנסיבות הענין, בהתחשב בחילוקי הדעות בין הצדדים ובפרק הזמן הקצר יחסית בין מועד סיום קשר העבודה לבין מועד מתן פסק הדין, תשלם הנתבעת את סכומי הקרן בלבד.
9. לסיכום, הנתבעת תשלם לתובע כמפורט להלן:
- א. שכר עבודה בגין חודש אוקטובר 2000 – 670 ₪.
- ב. שכר עבודה בעד שעות נוספות – 191 ₪.
- ג. פדיון חופשה בעד 14.5 יום – 1,409 ₪.
- ד. דמי הבראה - 2,484 ₪.
- ה. פיצויי פיטורים – 500 ₪.
10. סך הכל תשלם הנתבעת לתובע 5,254 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

11. כל צד ישא בהוצאותיו.

לאה גליקסמן 54678313-9872/00

ניתן היום י"ד באייר, תשס"א (7 במאי 2001) בהעדר הצדדים.

נ.צ. מר פדרו מרכוס	לאה גליקסמן, שופטת	נ.צ. מר שמשון רוט
צ'רטקוב	אב"ד	

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה